

הנחשבים בעיני זולתם כנהנים מכספי אוצר המדינה. ואמנם מוצאים מזמן לזמן כספים לתמיכה בענף אשר... מעולם לא יצר ולא ייצור אף גרם אחד של עודפים.

קריאתי אליכם, נציגי היצרנים שמניתי לעיל — עם שוך הסערה האחרונה (האמנם האחר רונה?), אל נא תיכנסו לתרדמה עד בוא הזעזוע החדש! תבואו בדרישה תקיפה וברורה לשרי החקלאות ומר"ת שיתנו דעתם לעובדה שהמועצה, שהיא יציר כפיהם, תשמש באמת בתפקיד שיועד לה על ידם, ככתוב וחתום על ידם בזו הלשון: „לייצג את ענפי הבקר והצאן לבשר כלפי הממשלה ומוסדותיה ובכלל זה לייצג לממשלה, להמליץ ולחוות דעה בפניה בשאלות שיווק בשר ומדיניות המחירים לבשר“.

ז. למדני

כפר חיים, יוני 1966

באמצעי זה לשלילת התמורה הסבירה לייצור המקומי.

אין סיבה אובייקטיבית בנסיבות הקיימות ששני מיני הבשר לא יוכלו להתקיים זה בצד זה בשלום. דרושה לזה רק נכונות הדדית לקיים ככתבם וכלשונם את ההגדרות הנכונות שניתנו ע"י השרים לתפקידי המועצה, עם הקמתה. נציגי הייצרנים לגווניהם, כגון — ועדות המשק של התנועות והסקטורים ההתיישבותיים, המרכז החקלאי, הארגונים המקצועיים וכר וכר, משקיעים במשך שנים מרץ, יזמה, ועצבים ב„כיבוי שריפות“ בשעת זעזועים ומשברים חוזרים וגשמים.

אני פטור מלתאר את הצער וההתבזות הכרר כים בטיפולים אלה. גם „ההישגים“ שמשגים בדרכים אלה, הישגי שווא הם. עפ"י רוב הם בקושי מחזירים הפסדים שכבר נגרמו לייצרנים,

מנירוילנד לבוקרים בישראל

עם העמקת היידע בבקורות והרחבת המיכון מתפשטת והולכת המגמה להגדלת העדרים, בנירוילנד כבישראל. כתוצאה מזה מתעוררות בעיות מיוחדות בשטחים רבים, כגון בבריאות הפרות, יעילות העבודה (ביחוד בחליבה) והמבנים. אם כי מכוני החליבה הינם רק גורם אחד במערך כל הבעיות, אבל זהו אחד הגורמים החשובים ביותר, ויש לתמוה על כך שהמחקר בשאלה זו, ביחס שבין אדם לפרה ולמכונה, הוא מועט ביותר. בנירוילנד — מכון חליבה מטיפוס שדרת-דג הוא הסטנדרטי כיום, אבל מתעוררת השאלה, בקשר עם הגדלת העדרים, אם להסתפק במכון אחד ארוך יותר, עם 12 עמדות מכל צד, או בשני מכונים. הבעיה בחיבה היא, כידוע, חליבת-יתר, שגוררת אחריה ריבוי מחלות עטין, מהבדיקות בעדרים מצאו ש-40% מהפרות הן חשודות במאסטיטוס וכ-20% מגיבות חיובית. תיתכן אמנם חליבת-יתר גם כשמספר הגביעים לחולב אינו גדול ביותר, כי הדבר תלוי בשיטת החליבה באותו משק. מסופקני אם ישנם בארץ הרבה רפתנים שעוקבים בהתמדה אחר משך הזמן בו הפרה מפרישה את כל חלבה, או כמה זמן עובר מהכנה של

העטין עד להרכבת הגביעים — שני מומנטים שהינם בעלי חשיבות רבה בשמירה על בריאות העטין. אבל במכון חליבה גדול יותר וארוך, אין ספק שקיימת סכנה מרובה יותר בהתפשטות המאסטיטיס, כי נפתח פתח ל„בלבול“ בביצוע העבודות. מופיעות, איפוא, הצעות חדשות והעיקרית — 2 מכונים בעדר המוגדל במקום מכון חליבה אחד.

בראשונה אעיר שהמבנים בארץ הם יותר מדי יקרים — בגלל הקירות המרובים. שנית — עלי לציין שהנני מצדד בשני מכונים, אף על פי שבשיכלולים טכניים נוספים (כגון, „כלב חשמלי“ ועוד) אפשר לבצע את החליבה גם במכון חליבה מוגדל, ארוך. הייתי מציע שבעדרים המונים 200 פרה ולמעלה מזה יקימו 2 מכוני חליבה, וזה יאפשר לחלק את העדר לקבוצות תואמות יותר, וכן אפשר יהיה לוותר על צינור חלב בעל קוטר גדול. בצינור בעל קוטר מורחב עלולה להופיע גם סכנת חבלה רצינית בעטינים כשלא יימצא די חלב למילוי. קראתי ב„משק הבקר והחלב“ על מועדון בעלי העדרים הגדולים. לדעתי, על בעלי העדרים האלה לשים לב באופן מיוחד לסידור תקין של החליבה ולהתעברות הפרות.

נחמן ברמן

נירוילנד, 15 ביוני 1966